

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 740/2014
14.08.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Соње Павловић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног Ц.Ф., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.1211/13 од 24.07.2014. године, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Београду К 200/11-Кв.бр.5650/12 од 22.11.2012. године, у седници већа одржаној дана 14.08.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.1211/13 од 24.07.2014. године, као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈЕ** правноснажно решење Вишег суда у Београду К 200/11-Кв 5650/12 од 22.11.2012. године, тако што се Ц.Ф., осуђен правноснажном пресудом Вишег суда у Београду К 200/11 од 14.06.2011. године на јединствену казну затвора у трајању од пет година и шест месеци,

ОСЛОБАЂА ОД ИЗВРШЕЊА 25% ПРЕТХОДНО УТВРЂЕНИХ ПОЈЕДИНАЧНИХ КАЗНИ ЗАТВОРА ПО ПРАВНОСНАЖНОЈ ПРЕСУДИ ВИШЕГ СУДА У БЕОГРАДУ К 200/11 ОД 14.06.2011. ГОДИНЕ И ТО:

- од појединачно утврђених казни затвора за два кривична дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. Кривичног законика у трајању од по девет месеци и;

- од појединачно утврђене казне затвора за кривично дело прикривање из члана 221. став 2. у вези става 1. Кривичног законика у трајању од једног месеца и

- од појединачно утврђене казне затвора за кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика у трајању од три месеца и петнаест дана,

- па се **УТВРЂУЈЕ** да је осуђени Ц.Ф. ослобођен од извршења дела јединствене казне затвора по правноснажној пресуди Вишег суда у Београду К 200/11 од 14.06.2011. године у трајању од једне године, десет месеци, петнаест дана и **ОДРЕЂУЈЕ** да се према осуђеном има извршити остатак јединствене казне затвора у трајању од три године, седам месеци и петнаест дана у коју казну му се урачунава време проведено у притвору и на издржавању јединствене казне затвора од 30.05.2009. до 02.07.2009. године и од 16.02.2011. године па надаље.

Образложење

Правноснажним решењем Вишег суда у Београду К бр.200/11-Кв бр.5650/12 од 22.11.2012. године осуђени Ц.Ф., који се налази на издржавању јединствене казне затвора у трајању од пет година и шест месеци, по пресуди Вишег суда у Београду К бр.200/11 од 14.06.2011. године, ослобођен је од извршења 25% казне затвора, па је утврђено да је осуђени ослобођен од извршења дела казне у трајању од једне године, четири месеца и 15 дана, те је утврђено да се остатак казне у трајању од четири године, једног месеца и 15 дана према осуђеном изврши, те да му се у остатак казне урачунава време проведено у притвору од 30.05.2009. до 02.07.2009. године и од 16.02.2011. године па надаље.

Против овог решења Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз бр.1211/13 од 24.07.2014. године, због повреде Кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези са одредбом члана 3. Закона о амнестији, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и побијано решење преиначи.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца браниоцу окривљеног, одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног у смислу члана 488. став 2. ЗКП, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са решењем против кога је захтев поднет, па је по оцени навода у захтеву у смислу члана 604. ЗКП-а, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је правноснажним решењем Вишег суда у Београду К бр.200/11-Кв бр.5650/12 од 22.11.2012. године, учињена повреда Кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези одредбе члана 3. Закона о амнестији.

Из списка предмета произлази да је осуђени Ц.Ф. правноснажном пресудом Вишег суда у Београду К бр.200/11 од 14.06.2011. године оглашен кривим за два кривична дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. Кривичног законика за која су му утврђене појединачне казне затвора у трајању од по три године, те су му узете као утврђене и то: казна затвора у трајању од четири месеца, због кривичног дела прикривање из члана 221. став 2. у вези става 1. КЗ, из опозване условне осуде по правноснажној пресуди Првог општинског суда у Београду К бр.1911/08 од 19.10.2009. године и казна затвора у трајању од једне

године и два месеца за кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. КЗ у вези члана 61. КЗ из опозване условне осуде по правноснажној пресуди Првог општинског суда у Београду К бр.826/05 од 01.07.2009. године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет година и шест месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору од 30.05.2009. до 02.07.2009. године и од 16.02.2011. године па надаље. Осуђени Ц.Ф. налази се на издржавању казне по правноснажној пресуди и Вишег суда у Београду К бр.200/11-Кв бр.5650/12 од 22.11.2012. године од 12.03.2014. године.

Одредбом члана 3. Закона о амнестији прописано је да се правноснажно осуђена лица којима је изречена јединствена казна затвора, ослобађају од извршења јединствене казне за проценат ослобођења од извршења казне прописан тим законом, претходно утврђене појединачне казне за кривична дела обухваћена том амнестијом.

Побијаним решењем Вишег суда у Београду, осуђени Ц.Ф. ослобођен је од извршења 25% јединствене казне затвора у трајању од пет година и шест месеци, што чини укупно умањење казне за једну годину, четири месеца и 15 дана.

Оваквом одлуком Виши суд у Београду поступио је противно одредби члана 3. Закона о амнестији, која одређује да се јединствена казна умањује за проценат ослобођења до извршења претходно утврђене појединачне казне за кривична дела која су обухваћена амнестијом. Тиме је Виши суд у Београду учинио повреду Кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП („Сл. лист СРЈ“, број 70/01 и 68/02 и „Сл. гласник РС“, број 58/04...76/10), на штету осуђеног Ц.Ф., на коју се указује захтевом за заштиту законитости.

Утврдивши да је захтев основан, Врховни касациони суд је преиначио правноснажну одлуку, тако што је применом одредбе члана 3. Закона о амнестији најпре утврдио проценат ослобођења од извршења казне претходно утврђених појединачних казни које су ушле у састав јединствене казне која је предмет одлучивања по Закону о амнестији.

Јединствена казна на коју је осуђен Ц.Ф. у трајању од пет година и шест месеци састоји се од две појединачне казне затвора у трајању од по три године, због два кривична дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ, појединачне казне затвора у трајању од четири месеца због кривичног дела прикривање из члана 221. став 2. у вези става 1. КЗ и појединачне казне затвора у трајању од једне године и два месеца за кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. у вези члана 61. КЗ.

Имајући у виду да је један од критеријума за утврђивање процентуалне вредности ослобођења од казне по Закону о амнестији кривично дело, Врховни касациони суд је за сваку појединачну казну претходно одредио проценат ослобођења и утврдио део казне од чијег извршења је осуђени ослобођен.

Тако је утврђено, да се претходно утврђене појединачне казне затвора због извршења два кривична дела разбојништва из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ, у трајању од по три године, умањене за 25%, имају умањити за по девет месеци, да се претходно утврђена појединачна казна затвора у трајању од четири месеца

због кривичног дела прикривање из члана 221. став 2. а у вези става 1. КЗ, умањена за 25%, има умањити за један месец и да се претходно утврђена појединачна казна затвора у трајању од једне године и два месеца за кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. КЗ, у вези члана 61. КЗ, умањена за 25%, има умањити за три месеца и 15 дана.

Када се време ослобођења од извршења појединачних казни умањи од јединствене казне затвора, утврђује се да је део казне од кога је осуђени Ц. Ф. ослобођен укупно једна година, десет месеци и 15 дана, а да је остатак казне затвора која се има извршити три године, седам месеци и 15 дана, у коју се осуђеном урачунава време које је провео у притвору и на издржавању казне затвора.

Стога је Врховни касациони суд, усвајањем захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца преиначио решење Вишег суда у Београду К бр.200/11 – Кв 5650/12 од 22.11.2012. године, тако што је утврдио део казне за који се осуђени има ослободити и одредио да се остатак казне у трајању од три године, седам месеци и 15 дана, према осуђеном Ц.Ф. изврши.

Из изнетих разлога, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.